

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. MARS 1938

10. ARGANG

NUMMER 6

På reise i Finnmark

Jeg vil gå frem for ditt Asyn. (Es. 45, 2).

Hvor delfig det er, å få kjenne at Herren også idag er en Gud som væker over sitt ord, for å opplyse det. (Jer. 1, 12).

Et nu endelig kommet tilbake til Laksefjord igjen, og har reist her en tid. Helt siden vi iført var her, har vi kjent at det var Guds vilje at vi skulle tilbake hit.

Virkelighetene er store heroppe, og mange er det som har bedt oss komme og forkynne ordet, men vi har forstått at her var et stort felt som var meget tilstedsatt. Ja, de fortalte oss, at det ingen frie evangelister hadde reist her før. En verdig mann, som var meget begeistret av det tilreisende, sa: «Det er et elendigste sted i landet. Megen fattigdom, dårlege forhold, oplysning og kommunikasjoner. Det er meget tilstedsatt.»

Ja, det kan jo være dårlig på mange steder, og i mange hjem, men også her er det Guds ønske at han Evangelium skal lyde.

Et sted som vi måtte gå over fjellet ca. 8 km., kom vi ut i storm, og selv om vi var illag med kjemtmann, så brakte vi tre og en halv time på dette stykke som de ellers bruker en og en halv time, og sistelen av veien var vi så utkjørt at vi nesten ikke maktet å stå oppreist. Men da måsen var overstått og vi var kommet frem, så fikk vi også her erfare at Gud var med, med sin rike velsignelse, også her var sjæle som lengtet etter Guds ord. Når vi reiser rundt, så finner vi enno hist og her noen som bor i «Gammer» og har sine hjem i usle jordhytter. Ja i enkelte fjorder

kan der enda finnes flere. I en «gammel» vi var inne i, stod kreaturen i første rummet, og i andre rummet levde familien. Men det verste som vi har sett til idag, er en jordbytte som var bygget av bare torv; med en gammel båthvelvet over til tak. Mannen som var nesten like skitten og sort som jordveggene, fortalte oss, at når den satt og spiste, så kunde det hende at det mulfald ned i maten deres, men det var ikke noe annet å gjøre enn å plukke det bort og fortsette å spise. Gulvet var også ganske liketil, intet annet enn jordbakken, og her satt de to gamle og forsøkte å holde varmen i sine foster med hulete komager (finnesko).

Men nu hadde de ikke mere mat. Meiet var slutt, så tilverkelsen så ikke lys ut. Vi fikk mannen til å følge oss over fjellet til nærmeste handel, hvor han fikk litt mel, margarin, sukker og kaffe som han bad så rørende om. Det var jo så lite vi kunde hjelpe dem med, og når et par uker er gått så er de i samme stilling igjen. De viste oss klærne som de gikk med, men rette navnet på dem syntes jeg måtte være filler; og selv av disse filene hadde de ikke så meget at jeg kunde tenke det gikk an å holde varmen om vinteren.

Stakkars gamle, de skammet sig for å vise oss hvor dårlig de var kledd. Sa jeg måtte si til dem at det er ikke skam å være fattig, men det som er skam, er å være rik, og så ikke hjelpe den fattige. Vi hadde bare litt barnstø med oss i ryggsekken, og kunde således ikke hjelpe dem, men de bad oss,

om vi hadde så vi kunde sende dem litt.

Men, for ikke å stå ståne bare med de mørke sider, så er her også ting som gleder oss, og det er å se den interesse som mange har for Guds ord.

Hver eneste dag må vi ha møter, og folk er interessert og synes å ha god tid, så mange ganger, når vi har avsluttet møtet og folket fremdeles sitter, og ikke vil gå, så fortsetter vi med barnetime og interessenter synes også her å være stor, mange steder.

Men så blir de heller ikke tret for at ofte besøk av predikanter. Alle de steder vi nu har reist igjennem, har ikke hatt besøk av Evangeliets forkynnere på minst 9 måneder, et annet sted hadde ikke vært møte på de siste 3 år.

Ja, her trenger vi virkelig å be at hostens Herre må drive arbeidere ut til sin hest i Finnmarkens bortgjemte fjorder. Arbeidere som er fylt av kjærlighet til Kristus, og som vil ofre litt av all bekymmelighet og velvære for å vinne disse forsynede for Jesus.

Vansklighetene er store — motsetningen og træthet vil mange ganger forsøke å ta makten fra oss, og si, at det nyter ikke å slite seg ut til ingen nytte. Da er det godt å få vende sitt øre til Guds ord, som sier: «Det skjer ikke ved hær eller ved makt, men ved min and, sier Herren.»

Ja, må Gud få vende våre alles blikk på ham, at vi ikke ser oss selv, og ikke på det menneskelige, — men regne med Gud. Intet er umulig for ham.

«Alt det vi har gjort, har jo Du utrettet for oss.» (Sal. 26, 12).

Kjærlig hilsend fra eders i Herren Maria og Sigurd Breimoen Komagfjord, Finnmark.

Israels tolv stammer

Av Oscar Ellertsen.

Da der råder en del uklarhet om forholdet med Israels tolv stammer etter delingen av stammene under kong Rehabeam, vil det være nyttil å se, hvad Guds ord sier til dette spørsmål.

Og da er det straks et ord, som er avgjørende, nemlig Ap. gj. 26, 7: hvor Paulus som fortsettelser av 6 sier: «det som vårt tolvstammefolk under uavslatlig gudstjeneste natt og dag håper a vinne frem til.»

Pa grunnpråket står ikke «vårt tolvstamme-folk», men bare «vårt tolv stammer», men meningen blir jo den samme, idet dette vers tydelig tilkjenngir, at for Paulus eksisterete da ingen «tapte stammer», idet Paulus regnet jødene på sin tid for de tolv stammer. Det samme syn på saken kommer også ellers frem i det nye testamentet. Saledes taler Peter i Ap. gj. 2, 36 til «hele Israels hus og i Ap. gj. 4, 10 til «hele Israels folk», og det er klart, at med disse uttrykk menes alle tolv stammer, som også forutsettes at eksisterer uten fradrag av noen «tapte stammer». Der er ingen tapte stammer.

Løftet angående Kristus i 5. Mos. 18, 15, 18, 19 var gitt til alle tolv stammer og måtte således oppfylles på alle tolv stammers hvilket også skjedde. Da Natanael i Joh. 1, 50 sier: «Du er Guds sønn, du er Israels konge», så mente han ikke bare de to stammers, men alle tolv stammers konge. Den samme mening lå i innskriften på Jesu kors: «Jødenes konge». Når Jesus i Matt. 15, 24 sier: «Jeg er ikke utsendt til andre enn de

fortapte far av Israels hus», så mentes med «Israels hus», de tolv stammer uten undtagelse.

At de ti stammer ikke var tapte på Jesu tid fremgår av Luk. 2, 36, hvor det står om profetinnen Anna, Fanuels datter, at hun var av Asers stammer.

I Es. 8, 14 står profetisk om Kristus: «Og han skal bli til en helgdom og til en snublende anstøtsklippe for begge Israelshus», til en snare og et rep for Jerusalems innbyggere. Uttrykket «begge Israelshus» vil jo da si Juda og Israel (de to stammer og de ti stammer) eller Israels tolv stammer.

Av Es. 11, 12 sees, at de tolv stammer også i fremtiden skulle ha felles skjebne, idet det står: «Og han skal løfte et banner for folkene og samle de forde revne av Israel og sanke de adskilte av Juda fra Jordens fire hjørner. I det forutgående vers, nemlig Es. 11, 11 står «sitt folk», hvorved Herren regner de tolv stammer som enhet, hvilket også er tilfelli i Jer. 30, 2, hvor der står:

«For se, dager kommer, sier Herren, da jeg gjør ende på mitt folks Israels og Judas fangetkap, sier Herren, og fører dem tilbake til det land jeg gav deres fedre, så de kan ta det i eie». Merk her sies «mitt folk» og ikke «mine folk».

Israels tolv stammer er en særskilt nasjon, som Gud har en plan med fremfor alle andre nasjoner. Andre nasjoner har i tidenes løp oppstått og gått til grunne, men Israels sett skulde ikke ophøre å væ-



Heile en radikal forandring.

Det har vært en livlig debatt i den kirkelige presse om revisjon av «hjemmes»-liturgien. Noen mener den bør beholdes uavkortet, andre mener den bør forenkles. Misjonar Gabriel Lende skriver bl. a. i «Dagen»:

«I den nytestamentlige guds-tjeneste er der lite plass for tilstivnede former. Da Jesus så følket, satte han sig ned i en båt, eller på en fjellknauk og ga likevel ord til dem som ville ta imot. Liturgi og ritual var i hans arbeidsmåte en nokså ukjent ting. Og når den andelige vek-kelse i de siste årtiene har blom-stret best utenfor kirkehusene, så tror jeg en av grunnene er den overlevende liturgi, som tretter mer enn den vekker og nærer det andelige liv. Jeg tror der for der trenges en revisjon og heile en radikal.»

Den store folkesynd.

Biskop Lunde uttalte i en radio-ankondat han holdt to dager før sin død blant annet:

Jesus rettet den hovedanklagen imot sin samtid, at den ikke forstod å tyde «tidenes tegn». I hyk-lere, sa han, himmelmens utseen de vet I å tyde, hvorfor kan I ikke da tyde denne tid?

Det var folketets berøkelsestid de oplevet, men de kjente den ikke.

Det var deres stor folkesynd,

hvis konsekvenser de måtte bære,

dommen kunde ikke avvendes.

Under denne dom lever dette jordens ulykkeligste folk inn-

till denne dag.

Folk, folk, skal ikke vi gå inn under samme dom, må vi lære å tyde vår tids tegn, og det både til godt og til ondt, og så innrette oss etter det. Hvis ikke føller vi dødsdommen over oss selv.

Dette er sande ord. Må alle Guds folk forstå å ta tidenn i akt.

Statistikken.

«Vår virksomhet har glidd ut på underholdningens plan. Vi far underholde menneskene på våre formiddagsgudstjenester, våre

ettermiddagsgudstjenester og våre torsdagsmøter. Vi kaller det ikke underholdning. Vi kaller det oppbyggelse. Det lyder jo meget penere. Men går vi tilbunds og undersøker er det ikke bare oppbyggelse. Så lenge det lykkes å underholde, eller la oss da si oppbygge hverandre, er alt bra. Siden har vi et radikalt middel vi alltid griper til — pastorbytte.

Om ikke vi som er predikanter og medlemmer blir mere virksomme for menneskers frelse må våre forsamlinger forberede sig på sottesengen. Det er ingen lett oppgave for den våkne predikanten å ordne op i disse forhold. Det kan gå slik at både kropp og sjel brytes ned. Den som har kjent alvoret og gjort forsøket vet hva det betyr, særlig om en sådan i denne tid blir stående ensom,

skriver pastor H. Lihnaker i «Svenska Sändebudet» og «Sanningsvittnet», anmerker:

«Vi må lære oss at vår oppgave er å frelse sjeler. Det kan ikke nektes, at vi for en del er kommet bort fra det som dreiv våre fedre, sjelens frelse. Vi må se saken som Gud ser den, siden får det gå med statistikken som det kan.»

Nye arbeidere til China.

After tenker «Kinamisjonsforbundet» å sende ut nye misjonærer til China. I år mener de å kunne sende ut 20 nye misjonærer.

Rosenius.

Den 24. februar var det 70 år siden den kjente svenske forfatter og predikant Carl Olof Rosenius døde. Ved sine bøker og som redaktør nådde hans innflytelse langt utover Sveriges grenser. Også i vårt land fikk han ved sin evangeliske og dype forkynnelse være til stor velsignelse i en urolig bryntningstid. Hans verk og innflytelse er virksom den dag idag.

Bøkenes bok.

I «Evangelisten» finner vi nedenstående interessante «klipp» som vi tillater oss å intata:

I et sveisisk kirkeblad står en interessant beretning om bibel-salg på verdensutstillingen i Paris. — Ved enden av «Lysets og sangens triumfgate», i nærheten av fornøyelsesparken stod en liten paviljong med disse ord i lysende skrift: «Bibelhuset». Her hersket det hele dagen en fortauende trengsel — fra kl. 10

om form, og til henimot midnatt. Sivile og soldater, unge og gamle stod her tålmodig og ventet til deres tur kom. I løpet av noen uker blev der solgt 28,000 bøker på 37 forskjellige språk. Særlig var det bibelen på fransk, tysk og engelsk som gikk.

Forsvrig solgtes den på andre språk i broket blanding: arabisk, baskisk, katalansk, kinesisk, kurdisk, flamisk, gælisk o.s.v. Der blev endog solgt bøker på esperanto, på pashtu (en afgansk dialekt), på bambara (et afrikansk negerspråk). Alle fikk bibelen på det språk de ønsket. På 200 språk stod bibelen opstillet i rad og rekke i paviljongen — en virkelig slående demonstrasjon for verdens eldste, interessanteste og mest levende bok!»

Professor E. M. Broen

en av de mest kjente norske innen den lutherske virksomhet i Amerika døde plusselig mens han var på en prediketur her i landet. Han fikk en sterk influensa og lungetuberkulose under et opphold i Moss og døde 25. februar.

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg. Abonnementpris er: I løsnummer kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. TII uilandet koster bladet kr. 6.00 pr. År. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærer. Adresseformandering, skriftlig opspesjon og betalinger skjer til ovenstående adresse:

Vi fortsetter
i dette nr. med artikkelen «De frie venner i Norge».

Det var meningen å fått med Østfold først og så gått over til annet fylke, men da vi ikke har stoffet ferdig, må vi ta det som nå er ferdig.

Riktig fint
har det gått med å få inn utestående restanser fár.

Januar og februar måneder var over forventning gode. Hjertelig takk!

Noen nye abonnenter og lassalgelseger kan vi også hilse velkommen, men er taknemlig om det blir enda mere fart i fremgangen. Det skulle ikke være umulig å få 500 nye år.

Gjør et forsøk og skaff oss en ny abonnement når du har lest dette. Vi kan skaffe alle nr. for i år enda, så hvis noen ønsker det fra 1. januar kan det skaffes, men bare en del.

Hvem vil gjøre det samme?

En ung syster skriver blandt annet:

«Jeg vil herved få lov til å bestille 20 nummer av «Misjons-Røsten» som utkommer 1. mars. Jeg er en pikke på 18 år og har for solgt et annet blad, som ikke utkommer lengre, og vil nu gjerne seige «Misjons-Røsten».

Noen prosenter av salget ønsker jeg ikke, for jeg vil gjøre det for Gud.

Hilsen fra — — —

Hvis noen vil hjelpe oss med å ta noen blader til lassalg så skriv til «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Re et folk for Guds skyld alle dager. Jer. 31, 36. Og i Jer. 31, 7 nevnes Israel eller «Ja klo b» som det der står som «det ypperste blant folkene».

Guds ord gjør så skarpt skill mellom «Tolvstammefolkets» og hedningefolkene, at det er helt ubileksk å blande noen hedningasjons inn i Israels nasjon. Paulus sier i Gal. 2, 15: «Vi er jøder av fødsel og ikke syndere av heden skæt». Denne avgjorte forskjell mellom jøder og hedninger kom klart frem i 4. Mos. 23, 9 og hvor der ble sagt gjelder idag. Tolvstammefolket er et Guds mikkel blant folkene. «Efter evangeliet er de flender for eders skyld, men etter utvelgeisen er de elsket for fedrenes skyld, for sine nade-gaver og sitt kall angrep Gud ikke på». Rom. 11, 28, 29. «Forhærdelse er delvis kommet over Israel, inntil fylden av hedningene er kommet inn, og således skal hele Israel bli frelst». Rom. 11, 25, 26.

Oscar Ellertsen.

Tjen Jesus alene.

Mel.: Guds navn er en klippe i neden.
Med undren jeg skuer min Freiser som kjøpte mig fri med sitt blod.
... Det blod som fra synden mig
Bevarer mig hellig og god. ...

Rettferdig i Kristus, hvor hellig —
Ja helliggjort også i Ham!

... Befriet fra alt som besvaret
Ved troen på Jesus, Guds Lam. ...

Satt fri just for dette: å tjere,
Tenk tjuen min Freiser såd kjær.

... Mitt valgspråk er: Jesus dinne,
Han eier min kropp og min sjel: ...

Som alt ifra først er av nåde,
... er det fremdeles idag.

... Når Han blott i hjertet får røde,
Da fremmes Hans hellige sak: ...

Såd la oss med lovsang nu trede
I Mesterens fotspor på jord.

... Av hjertet Ham tjene med glede
Frimodig gå frem på Hans ord: ...

Math. Støve.
Drammen 22—1—38.

Da siste vers blev uteglemt sist,
tar vi sangen inn i sin helhet ogjen.

Maskinarbeider Olaf Gundersen, Krøgenes

avgikk ved 12.00 i morgon etter et langt sykelede. En snikende sykdom grep ham forholdsvis

ung og bandt ham i syr å til sykeleiet. — Med ham er en serskilt fra og gudfruktig man gikk bort. Aldri en klage gikk over hans leber under sykdommen, alltid tålmodig — som en mann overla

i Guds vilje. Hans livs største interesse var det evangeliske arbeid,

og under sykdommen var han aldri i forbønn for andre. Tross sin sykdom levde han et rikt åndelig liv. For ham var livet Kristus og døden en vinn ing.

Gundersen arbeidet i tidligere år på Pusnes, men de siste arbeids-

år var han ved Eydehavn. — Han stod i flere år som eldste i Betania

Gud veilsigne hans minne og styrke hans mor der så opofrende pleide ham gjennem disse mange år.

Nu har du kjempet,
ja stridt og vunnet —
ne rettferdskravet ved Guds
kjærlighet.

En solklar dag er for dig oprunnent
å Kristi nærvært og herlighet.

Nu kan du vandre

i himiens sale,

og hos din freiser få hvile ut —

Nu kan du høre hans ømme tale,

få alt besvart — en kjærlig Gud.

Nu vil du møte,

de kjære kjente

som forut gikk inn i salighet.

De aldri mere tilbake vendte,

men lever alle i evighet. —

13—2—38.

H. B. B.

Ovenstående utklipp fra en av Arendals avisar er sendt oss. Så er vår bror da hjemme og for evig berget. Fred over hans minne.

Nord-Norges side.

Hvis våre venner i Nord-Norge sender oss stoff nok, var det meningen å begynne med en spesiell Nord-Norges side en gang i måneden eller etter som stoffet rekker

MISJONS RØSTEN

Vi vil være venner i Norge og sende oss korte beretninger om arbeidet der, notiser m. m. Misjons-Røsten, Sarpsborg.

En bønnhørt kvinne

Og Jesus gikk bort derfra og trakk sig tilbake til landet ved Tyre. Sidon. Og se, en kananeisk kvinne kom fra den landemerker og ropte: «Ondt! Men han svarte henne ikke et ord. Da gikk hans disipliner til og bad ham og sa: Skill dig av med henne, for hun roper etter oss! han svarte og sa: Jesu er ikke utsendt til andre enn de fortalte fra mi-raelis hus. Men hun kom og falt ned for ham og sa: Herre, hjelp meg! Men han svarte og sa: Det er ikke rett å brodet fra barna og kasse for de små hunder. Men han sa: Det er sant Herre, for de små hunder jo av de smuler som faller fra deres herra bord. Da svarte Jesus sa til henne: Kvinnen, din tro er stor; din skje som du vil. Og henne stund.

(Matt. 15: 21—28)

I evangeliene leser vi ofte om at Jesus var på vandringer, alltid iferd med å forkyrne, triste, lindre og helbrede de syke. Og alltid skjede det noe stort og synlig. Noe som folket så og la merke til. Ofte fulgte skarene ham.

Men han så folkets nød og bar den. Stundom ble det en slik stor påkjenning for ham så han trakk seg tilbake i stillheten for å tale med sin himmelske far.

Idag får vi høre at han trakk seg tilbake til Feniiken, utenfor Galilea som grenser, for å få ro og hvile. Men ryktet om Jesus var nådd dit ut, også der trønte dem.

Den kananeiske kvinne ropte etter ham og sa: — Herre, du Davids sone, miskunn dig over mig, min datter plages ille av en ond and!

Hun var sikret aldeles hjelpelös. Derfor kunde hun be sitt til Jesus kunde hjelpe. — A, hvor vi ofte ber uten å være i nød. Ofte hører vi der sier at aldri har det vært så mange troende i vårt land som i dag, og kanskje vel aldri bedt så mange bønner. Men hvor blir det av landsvekkelsen? Jeg tror der engang skal sies om våre bønner at der var så mange uten nød og tåre.

Hun bad. Men Jesus tilde. Hun ropte.

Disiplene sa: Skill dig av med henne, for hun roper etter oss. Heller ingen hjelp fra dem.

Så bad hun igjen og falt ned for Jesus: Hjelp mig!

Jesus svarte: Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortalte får av

Einar Alfr. Pedersen

Det tegner til bra deltagelse i Sørlandsstevnet.



Det er allerede nu søndag den 20. stevnet for sondagskolearbeidere og interesserte holdes på hotel Drottningborg, Grimstad.

På tross av den korte tid, har det allikevel meldt sig en god del deltagere fra Eydehamn, Kristiansand, Arendal m. fl. steder.

Når du dreper din vrede, overvinner du en fiende.

Lev som om du skulde leve for evig, men lev også som om du skulde dø imorgen.

EN ADVARENDE RØST

Matte ikke dei gode kår som me kristne no arbeider under, stela krafta or vår kristdom! Matte me vaka over oss sjølv, so vår kristendom ikkje turkar inn til estetisk, religiøs nytting, men meir og

meir får utslag i eit liv i sjølvnektig trufast arbeid for Herren i Jesus Kristus.

Ludvig Røsset

VI VET SA LITE

Vi vet så lite om hverandre, vær derfor sen til hårdt å klandre din neste som gikk fel — og fall. Kan hende så han ingen vel, og fikk ei hjelpe fra dig og mig — da mest det gjaldt.

Gull-pesa

Fra Sola, Jæren.
Guds fred og signering.
Sender herved en liten hisse.
Har vakt et vel til her på Jæren.
Klepper og Sola. Det er en kjær vennergruppe på disse steder. Og gleder sig meget over å få komme til Steinkjer og prediken der. Gammel og gammel venner.

Steinkjer var en av pilarene

des var valsignet et sted.

hjem og samla om nædens

stund.

Israels hus. — At hun ikke

og hun innrømmer sine og

synder: Ja, Herre, det er sant

dier er der ikke

til mig fra din hjelpende hånd

Just nu, nettopp på dette

stundet.

Bredbryggen.

Søndag var vi sammen

Gammel gledet oss også venner

komme.

Gammel gledet oss også venner

komme.

Det var mange venner

vi ikke et godt møte.

Onsdag møte på bedehus

Bredbryggen igjen.

Helmsbu.

Torsdag 24. februar

ter anledning til å kom

til Helmsbu. Det var

bra besök til møtet,

varere en hverdagsfest

stabilitet over vennerne.

Fredag var det møte

i Kirkebygden igjen.

Sætre.

Lørdag var det

for tur. Det var bra

åpent møte. Søndag

misjonstest i Sætre.

det i India som fikk

ekte utbytte av festen

gen har i mange

Desmond, og er tro

ing. Det var

god stund.

Da jeg ikke hadde

stoffet til «Røsten»

tid måtte jeg reise

like fra festen, og

til Oslo kl. 9.30 on

natt-toget hjem.

sterne fire om morgenen.

Mane

«Røsten» ferdig,

gjøre ferdig om

SA bar det til S

1-3 og like på

halvtid time for

rastløs og trekt

tenkes at det s

lig å få såpas

fø noe å si, m

denne kvelden

Onsdag bar

bygden i Hurum

som virket i

deltok. Likes

kjenner til e

reisen og syn

inn gramme

riklig man

god stund.

Torsdag

og fredag

kvinner

SPREDTE FELTER

Fra Sola, Jæren.

Guds fred og signering.
Sender herved en liten hilsen.

Har virket en tid her på Jæren,

og har nu vært vel 14 dager på

Kleppe og Sola. Det er en kjekk

vennegruppe på disse steder, og de

gleder sig meget over å få besøk

av predikende brødre. Gamle bok

Sabinus er en av pilarene her og

det var velsignet å få bo i hans

hjem og samtale om nädens dy

heter.

Sist onsdag var vi samlet til

brødrebryllup. Noen venner fra

Gandalen gledet oss også med sitt

komme, og Gud velsignet oss, så

vi med glade hjertet fikk gå vi

der i vår virke i denne herlige

tjeneste Herren ga oss, og alle de

bile.

Bir ennu en tid her ute, og må

vennen også huske dette sted i

forsøkene.

Broderhilsen til den venneklokker

jeg i vinter og vår har vært

Evang. Lyngmo.

*

På farten.

Kirkelybygden i Hurum.

Mandag 21. februar var det misjonsmøte hos broder H. Karlsen.

Det var mange venner samlet og

vi fikk et godt møte.

Ondag møte på bedehuset igjen

Bro med folk da også og åpent å

vinde.

Holmsbu.

Torsdag 24. februar fikk jeg at-

ter anledning til å komme en tur

til Holmsbu. Det var forholdsvis

bra besøkt til mottet, siallefall til å

være en hverdagskveld. Det er noe

stabilitet over vennene i Holmsbu.

Fredag var det møte på bedehuset

i Kirkelybygden igjen.

Sætre.

Lørdag var det Sætre som stod

for tur. Det var bra med folk og et

åpent møte. Søndag 27. var det

misijsfest i Sætre. Det var arbeid-

et i India som fikk det økonomiske

utbytte av festen. Forsamlingen

har i mange år arbeidet for

Desmond, og er trofast i sin gjern-

ing. Det var mange folk, og en god

stund.

Da jeg ikke hadde rukket å få

stoffet til «Røsten» ferdig i rett

tid måtte jeg reise hjem, og gikk

like fra festen, og kom med båten

till Oslo kl. 9.30 om kvelden, og tok

natt-toget hjem. Klokken var næ-

nem var døgnen, og jeg var

var blitt et

og for var

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

han benyttet

r. Pedersen

vennene til

og gjengjennom

til en

men ikke

en ond

og for var

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

og hviledag

til til en

men ikke

en ond

og hjelpefull

med Jesu

fred, og

Misjonsbeløp

Kvittering

for innkomne midler til Signe Petersen og Inga Johnsens misjon i Peping for 4. kvartal 1937:

Fru Makring	kr. 10.00
Misjonsmøte hos fru Lenning	25.00
Thora Karlsen, Vollen	15.00
Ved Alfred Lie, Skotselv	40.00
Anne Karlsen, Sandå	10.00
Misjonsmøte hos fru Olsen	15.00
En søster	25.00
Th. Thorbjørnsen, Sauland	10.00
Marie Haukenes, Oslo	30.00
Hanna Haukenes, Oslo	25.00
H. J. Kjøbmannsvik	40.00
Ved Alf. Lie, Skotselv	25.00
Allida Bottolfsen	10.00
En søster	7.50

Hjertelig takk!

Sistrene er nu kommet tilbake til sin stasjon i Peping og har opprettet arbeidet igjen. Det er stor nöd blandt kineserne og allting er så dyrt derborte, så vennene bedes om å ha støtten og deres misjon i vennlig erindring, både med bønn og med midler.

Broderhilsen
Th. Wessel,
kasserer.

Innkommet til Kistrand Bedehus.

A. H. Billefjord. To bærestenger.
Vennene H. Våg spil til luftetårnet.
Mina Olsen, H. Våg en lampe. M.
Glittenberg U. S. A. 10 dollar etter-
glemt fra første gang.
A. Forud kr. 5.00
En bror Østfold 1.00
En søster Østfold 5.00

Hjertelig takk.

K. Skipperud,
kasserer.

Huset er nu tatt i bruk så det er bare maling og litt som vi skal ta siden. Huset koster nu ca. 7000.00 kroner.

D. S.

— Det gode i et menneske kan bedømmes etter det gode han ser i andre.

Konferanse

avholdes på Logen Moss 1., 2. og 3. pinsedag med velkomstmøte lørdag aften kl. 8, hvortil særlig innbyggere er enhver hjertelig velkommen.

Emner for møtene vil senere bli bekjentgjort.

De der ønsker å delta bedes forberedes skyld i god tid å melde seg til undertegnede.

På forsamlingsens vegne

John Martensen. Jul. O. Lind.

Sørlands-stevne

Stevne for sondagskolearbeiderne og interesserte holdes søndag 20. mars på «Drottningborg» (før Ra-ja) ved Grimstad. Første møte holdes kl. 10.30 fm.

Av emnet som vil bli behandlet os maa vi være av stor interesse, kan nevnes: I. «Et rett utstrakt sondagskolearbeider og hans oppgave». Efterpå samtales II. «Juniorarbeidet». På eftermiddagen vil det bli fritt evangelisk møte med deltagelse av de tilreisende.

Under stevnet vil det bli servert tre fellessmåltider: Frokost, middag med kaffe og aftens. (1. kl. mat). Hvis et tilstrekkelig antall medier sig blir prisene kun kr. 3.50 for alle måltider. Det tilreisende behøver ikke ta med mat.

Innmeldelse til stevnet må være innsendt i god tid (8 dager før stevnet) til Stefan P. Trøber, Sarpsborg.

Enhver innbry til stevnet. Velkommen i Jesu navn!

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN

(Trygve Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag.

Kaffe og smerbred.

Forsøk å skaff oss en ny abonnent.

Lokalinnvielse.

Lørdag den 19. og søndag den 20. mars avholdes innvielsessmøter i vårt nye lokale «Arken» i Eidsvoll (vis a via Refsnes kirke ved Trondhjemsvingen, 2 kilometer fra Dal stasjon).

Lørdag 19. møte kl. 8. Søndag 20. møte kl. 11 form. og fest kl. 4 ettm. Flere evangelister deltar. Alle hjelpt velkommen i Jesu navn.

For vennerne i vennekretsen

Ludvig Furulund,
Solstad, Dal st.

Der er dem som strøt ut og får enn mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun faste Ordspr. 11, 24.

India.

ANNA JENSEN:

Amalie Carlsen, V. Portengveien 10.
DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittveien 19. Drammen.

FRANCIS DESMOND:

Opposite Imperial Bank, Road, Bangalore, India.

HANS SVENDBERG:

Hardy O. Mossberg, Kredsl. Halden.

ALFHILD HOLMEN:

Skredderm. Olaf Andersen, Scheestedsgt. 3 a. Oslo.

HILDA WERGELD:

Jens Jarne, Passemak p. 4. vær.

B. og OGUNHILD FINSTRØM:

Fru Gudrun Berntsen, Telemark.

Finnmark.

DORTHEA KLEM, BØRSLEV:

Tora Finnerud, Danvik, D.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Betsel»

steinnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ANDREAS MATHISEN, V. Jektev.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand.

Porsangerfjord.

ENOK WANGBERG:

Agent Einar Johansen, Klossen, Moss.

«Misjons-Røsten»

kommissjonærer

Askim: Astrid Klæverud, H.

Aasheim, Hurum: Thorleif Amundsen.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Frk. Hansine Gjers, Breivikbotn: og på reiser Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. J. sen.

Drømmen: Postekspediter B.

Gulbrandsen og Johs. Ihle.

Fredrikstad: Hagmann Krueger.

Göteborg, Sverige: J. O. Strøm

Haugesund: Bolette Alfsen.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og

reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser

Evang. Hans Vennesland.

Mandal: Tønnes Lundevik, S. vang.

Moss: Kristian Bye.

Mosterhamn: Chr. Stærksen,

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, heimsigt. 2., Charsten Engberg, Konowsgt. 21, III.

Rygge: Johan Gundersen.

Sarpsborg: Hans Westgård.

Storsternes, Balsfjord og

reiser: Evang. Henrik Elmer.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Ella Fredriksen.

Tofta, Hurum: M. Roås.

Tjøme: P. Johansen, Mægerøy.

Volda, Summer: M. Stave.

V. Gran og på reiser: Eva

Helmer Møller.

NUMMER 7
Fra b

Til «Misjons-Røsten»
Kjære sekundær med
Herr! nu har
ord; til minne
alle folks syn. Et
baring for heder
herlighet for dit
uttaut av den rette
trykking mann. Sim
subarnet som han
mer.
Det varle lenger
også glædt hedning
så viste Gud det
i et syn at han
noe menneske
urent. Og Peter
at Gud ikke gjør
han imot den so
gjør rettferdighe
Ham gir alle
nesbyrd, at hve
ham, far synde
ham navn.

Når man om
daglig liv i den
dan de tar re
palmetett og
suppe for så
inn over hele
med dette gr
da se der er
ut.

Men hvor
dem, ikke fo
den måten,
løfter står f
til åpenbare
alle dem so

Civil-b

de krist

Det er et
lige land

om det

En s

forbun

brev al

Tlench

Fem

ke dø

var 1

Ien

av s

man

druk

krop

I ev

te s

lv.

Da

Tilstrømningen var så stor at de måtte ha politi til å holde orden og det hente at forsamlingsfolk måtte ha kort for å komme inn.

Efter at denne vekkelse hadde holdt på en tid kom det inn ting som ikke var sunde. Blandt annet var det noen som mente de hadde evne til å «domme» som de kalte det. Det var særlig noen søstre som kom inn på dette. Da bevegelsen var ny og alle hadde respekt for de åndelige nådegaver var det ingen som turde ta åpent standpunkt mot dette, men de fikk holde på med disse ubibelske «dommene».

De reiste sig op i møstene og dømte den eller de som de trodde skulle dømmes i hele forsamlingspåhør. Nu skulde man naturligvis forstått at dette ikke er etter Bibelens lære, men som sagt, det var så nytta alt da.

Otto Grønneberg trakk sig da tilbake som leder og vennene mistet lokale. De hadde da en tid møter i husene. Hos lods Andersen hadde de ofte sine møter. Det var forresten der de første møstene ble holdt, etter at de hadde gått ut fra frimisjonen. De hadde så møster slik en tid. Ferdinand Svendsen og Conrad Johnsen deltok i møstene.

Den usunde «dømme»-retningen kom de bort fra Grønneberg og de andre som av den grunn gikk, kom igjen.

Efter å ha hatt forskjellige lokaler fikk de sitt lokale i Knofsgate 6, hvor de fremdeles holder til.

I første etasje var det smie og i annen etasje snekkerverksted. Annen etasje ble innredet til møtelokale og pinsen 1908 hadde de innvielsessmøter.

I den tid kom brødrene C. Nilsen og Ditlef Christoffersen med i forsamlingen. C. Nilsen ble en av de ledende brødre og likeså D. Christoffersen.

Lokalet ble siden bygget helt om og er nu et av de mest tidsmessige og praktiske lokaler de frie venner eier. Ombygningen ble foretatt i 1920 årene.

Forsamlingen i Drammen har deltatt i misjonsarbeidet både i inn- og utlandet. En lang tid arbeidet de for H. Engstrøm og